

Висновки. 1. За останній час з'явилося багато цифрових платформ, які можна використовувати для освітніх цілей. Ці програми дозволяють полегшити процес створення навчального матеріалу, роблять його сучасним, зручним та цікавим для здобувачів вищої освіти, у тому числі й фармацевтичної.

2. Серед цифрових платформ, що можуть бути корисними для працівників вищої освіти – це конструктори освітніх курсів (Camtasia Techsmith, iSpring Suite Max, Articulate 360), відеоредактори (Movavi Video Suite) та програми, що дозволяють анімувати та озвучувати відео, малювати на дошці тощо (Talkia, Speechelo Offer, Micmonster, Human Synthesys, Doodly). Наведені програми є платними, але деякі з них надають можливість тимчасового користування.

3. Для створення промоційного відеоролику про вибіркову дисципліну «Лідерство у фармації» використовувалися аватари та озвучування тексту в програмі Human Synthesys, обробка отриманих відео здійснювалася у середовищі Movavi Video Suite (створювалися фони та заставки, музичний супровід, запис екрану та з веб-камери, накладення тексту, фігур та інше). Створення подібного відеоконтенту не потребує особливих технічних компетенцій, лише більш детального ознайомлення з можливостями обраних цифрових платформ.

ФІЛОСОФЬКА СКЛАДОВА УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ ФАРМАЦЕВТА

Артеменко Я.І.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

yaroslava23art@gmail.com

Вступ. Сучасна університетська освіта має включати як мінімум три основних вектори: створення фундаментальної бази підготовки фахівця, опанування спеціалізованими знаннями та навичками, а також засвоєння необхідних інформаційних технологій, що сприятимуть комунікації всередині професійного співтовариства, проведенню досліджень та впровадженню авторських інновацій тощо. В свою чергу, фундаментальна складова освіти має враховувати такі аспекти:

- створення загальної методологічної бази на платформі універсальних дослідницьких засад;
- побудову гуманістично-орієнтованої системи оцінки професійної діяльності, її мети та завдань;
- вдосконалення комунікативних навичок майбутнього професіонала.

Мета дослідження. Довести, що філософська компонента університетської освіти фармацевта є необхідною умовою формування не лише особистісної культури майбутнього професіонала, але й важливою базою підготовки науковця та дослідника.

Матеріали та методи. Метод фрейм-аналізу та прагматико-функціоналістський підхід.

Отримані результати. Фармацевтична освіта, взята в її інституціональному та особистісному аспекті, може виступати як об'єкт фрейм аналізу, оскільки охоплює систему зв'язків та кореляцій соціальних процесів, ідей, комунікативних практик що реалізуються в рамках специфічної профільної парадигми. Парадигма фармацевтичної освіти має свій часо-просторовий топос та етос, спирається на дискурсивні засоби природничих, соціальних та загальногуманітарних дисциплін.

Основні інтенції та засадничі принципи філософської освіти як елемента

університетської підготовки, в свою чергу, перевищують фахово-фреймовані «очікування» професіоналів-фармацевтів. Філософські курси належать до кола так званих «метадисциплінарних комплексів» (Дж. Агамбен), котрі характеризуються принциповою неможливістю зведення до вузько-утилітарних предметів. Важливими характеристиками філософських дисциплін є:

- універсальна методологія (грунтування на фундаментальних принципах роботи свідомості, редуційний потенціал, зведення результатів обробки емпіричного матеріалу у ранг суб'єкто-нейтральної теорії);
- іманентна діалогічність (відмова від сциєнтистського монологізму, плюралізм істини);
- принципова авторська «оптика» та позиція на всіх рівнях роботи з матеріалом (підготовки, викладення, засвоєння, опрацювання) та неможливість стандартизації змісту, стилю, дискурсивних прийомів, навіть внутрішньої логіки організації курсу;
- суб'єктоцентричність поруч із неодмінним дотриманням об'єктивності;
- обов'язкове історичне вкорінення, спирання на найширший культурний контекст;
- наявність критичного мислення (що, у свою чергу, передбачає як відмову від стереотипного, нерелексивного мислення, так і відкритість для «внутрішньої» та «зовнішньої» критики);
- дотримання принципу університетської інституціональності (під університетською інституціональністю ми розуміємо не стільки формалізацію у межах програмних стандартів, скільки збереження «духу університету» з його ідеологічною екстериторіальністю, традиціями свободи думки та слова, щільними комунікативними зв'язками, вільного та відповідального обміну ідеями та досвідом).

Висновки. Опанування технічними або вузько-спеціальними навичками з певної професійної галузі можливо й поза межами університету. Проте формування академічної та дослідницької культури, системного бачення спеціальної проблеми та розуміння її гуманістично-гуманітарного змісту, виховання критичного мислення як універсального підходу та етичного принципу діяльності, оволодіння навичками узагальнення, конструктивного діалогу, дискурсивності, з необхідністю передбачає університетську освіту, зокрема, її фундаментальну гуманітарну складову. Дискредитація філософського знання з боку буденно-стереотипного мислення (як «невагомого», «надто абстрактного», «надскладного», «непрактичного»), взята як керівництво до дії університетською освітою, дискредитує саму освіту, оскільки університет – сьогодні як і завжди – це потужна платформа формування творчого, відповідально діючого та перспективно мислячого професіонала.

КАМПУС НФАУ: ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ

Балабай Я. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
yanabalabay@gmail.com

Вступ. З моменту заснування ХФІ у 1921 р. постала проблема власної будівлі, пристосованої до потреб спеціалізованого вищого навчального закладу, з достатньою кількістю придатних приміщень для навчання та наукових досліджень. Приміщення інституту були розпорощені по старовинних, історичних будівлях, розкиданих по різних частинах міста,